

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. Благоевград, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20221210201956 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от „П.“ с ЕИК, представлявано от управителя М. П. против Наказателно постановление № 42-0003871/10.11.2022 г., издадено от директора на РД „АА“ София, с което на дружеството-жалбоподател на основание чл.104, ал.1 ЗАвтПр е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000лв. за нарушение на чл.10, §2 от Регламент 561/2006 вр. чл.78, ал.1, т.1 ЗАвтПр.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление, както и че същото е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила. Навежда се, че съставеният АУАН и издаденото НП не отговарят на предвидените към съдържанието им изисквания. Поддържа се несъответствие между словесното описание на нарушението и санкционната норма, въз основа на която е наложена имуществената санкция.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано не се представлява от процесуален представител. Депозирано е писмено становище от адв. К., с което се поддържа депозираната въззивна жалба. Допълва, че за ангажирането на административнонаказателна отговорност на превозвача е необходимо да бъде установено, че неизпълнението на разпоредбите за работното време от страна на водача се дължи именно на действие или бездействие от страна на работодателя. Сочи се, че по делото не е установено дали за описания период дружеството е имало организация за спазване на относимите разпоредби за управлението на превозното средство от съответния водач, за почивките по време на работа и периодите, когато водачът следва да е на разположение. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовна призована, не изпраща представител. Представя

писмено становище, в което излага аргументи за правилност и законосъобразност на издаденото НП и прави искане за неговото потвърждаване. Релевира възражение за прекомерност на разноските за заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.09.2022 г. около 14.30ч., в сградата на ОО „АА“ – Благоевград, находяща се в гр. Благоевград, бул. „Св.Д.Солунски“ №77а, свидетелите Е. Г. и А. Я.- служители на РД„АА“ – София извършили комплексна проверка на превозвача "П.", притежаващ лиценз на ЕО № 11765/10.03.2019 г. за международен автомобилен превоз на товари.

От представените в хода на проверката записи на дигиталната карта на водача Танче Я., служителите на ОО„АА“–Благоевград установили нарушения на периодите на дневна и седмична почивка за периода 01.01.2022 г. – 01.08.2022 г. от страна на Я.. Нарушенията били установени при проверка на дигиталната карта на Я. чрез специализиран софтуер на ИААА за разчитане на дигиталните карти, при която автоматично се генерира доклад, съдържащ допуснатите от водача нарушения, както и тяхното естество/л.10/.

Направените в хода на проверката констатации били обективирани в Констативен протокол № 11-36-39/31/30.09.2022 г.

След проверка и анализ на данните от записите на дигиталната карта на водача Танче Я., проверяващите приели, че "П." не е организирал и осигурил работата на водача Я. по такъв начин, че да е в състояние да спазва изискванията на Регламент 561/2006 на ЕО. Служителите на ИААА констатирали, че превозвачът надлежно е инструктирал водача Я., но направили извод, че не е осъществил последователни редовни проверки относно спазването на дневните почивки.

Предвид установеното, свидетелят Г. приел, че дружеството е извършило нарушение на чл.10, §2 от Регламент 561/2006 и в присъствието на свидетеля Я. и управителя на дружеството, съставил срещу последното АУАН № 329389.

Акът бил връчен на същата дата на на управителя на дружеството, без в него да са отразени възражения. Такива не са постъпили и в предвидения с чл.44, ал.1 ЗАНН срок.

Въз основа на акта, било издадено и обжалваното наказателно постановление, което е връчено на управителя на санкционираното дружество на 24.11.2022 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията свидетелите Г. и Я. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Писмо от РДАА с рег. №52-00-56-9111/5/02.02.2023 г.; с приложение копие на връчено наказателно постановление №42-0003871/10.11.2022 г., Копие на АУАН №329389/29.09.2022 г. ведно с приложени документи към него, Заверено копие от Констативен протокол с рег. №11-36-39/31/30.09.2022 г., Писмо от РДАА с рег. №52-00-56-9111/3/12.12.2022 г.; Разпечатка на АУАН с №329389/29.09.2022 г.; Копие на АУАН с №329389/29.09.2022 г.; Копие на разпечатка от дигиталната карта на водача, относно нарушенията за периода от 01.01.2022 – 01.08.2022 г.; Копие на разпечатки от дигиталната карта на водача – 9 бр.; Копие на известие с рег. №11-36-39/30/02.08.2022 г.; Копие на заповед №РД-12-2508/29.08.2022 г.; Копие на констативен протокол за извършена комплексна проверка с рег. №11-36-39/31/30.09.2022 г.; Копие на декларация от М. П. от 26.09.2022г.; Копие на длъжностна характеристика; Копие на заповед №РД[1]08-30/24.01.20 г.; Копие на заповед №355/19.09.2022 г

При установяване на фактическата обстановка, съдът се довери на показанията на служителите на ИААА в частта им за извършената от тях проверка, направените констатации и обстоятелствата около съставяне и връчване на АУАН. В кредитираните им части, показанията на свидетелите са последователни, непротиворечиви и пълни и се подкрепят от приетите по делото писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които не се опровергават от доказателствената съвкупност по делото.

Извлечението от софтуерната програма ИИАА от 29.09.2022 г., при проверка на дигиталната карта на водача Танче Я. установява нарушения на Регламент 561/2006 за периода 01.01.2022 г.- 01.08.2022 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване съгласно чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 24.11.2022 г., а жалбата е от 05.12.2022г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от компетентно лице на основание чл.92, ал.1 вр. чл.91 ЗАвтПр, а НП е издадено от компетентен орган, упълномощен на основание чл.92, ал.2 със Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съставеният АУАН и издаденото НП са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Спазена е и законово регламентираната процедура по съставянето и връчването им, като съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл.42 ЗАНН и чл.57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението- дата и място, обстоятелствата, при които е извършено същото и правната му квалификация. АУАН е съставен в присъствие на упълномощен представител на наказаното дружество, на когото е връчен.

Тук е мястото да посочи, че независимо от факта, че превозът е реализиран извън страната, място на извършване на нарушението е седалището на съответното дружество/едноличен търговец, на което е издаден лиценз на Общността за извършване на международен превоз на товари. Отговорността на дружеството/едноличния търговец се ангажира в качеството му на автомобилен превозвач, като организирането на международен превоз без спазване на предвиденото с тази разпоредба изискване е именно седалището на дружеството, от където се осъществява оперативната дейност по организирането на превози. /В този смисъл са Решение № 2420 от 10.11.2019 г. на АдмС Благоевград по к.а.н.д. № 607/2019 г. Решение № 267 от 24.10.2019 г. на АдмС Кюстендил по к. н.а.х д. № 229/2019 г. Решение № 116 от 17.10.2019 г. на АдмС Търговище по к. а. н. д. № 77/2019 г. Решение № 1566 от 18.07.2019 г. на АдмС Пловдив по к. а. н. д. № 1604/2019 г. и др./

Не съществува и несъответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Предвид изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал доказателства, установяващи, че превозвачът е извършил нарушението, за което му е наложена „имуществена санкция“.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.10, §2 от Регламент 561/06 транспортното предприятие организира работата на водачите, посочена в параграф 1, по такъв начин, че водачите да са в състояние да спазват Регламент (ЕИО) № 3821/85 и глава II от настоящия регламент. Транспортното предприятие надлежно инструктира водачите и извършва редовни проверки за осигуряване на спазването на Регламент (ЕИО) № 3821/85 и глава II от настоящия регламент. В чл. 8, § 2 от регламента е конкретизиран размера на почивките, които водачът следва да спазва.

Отговорността на превозвача по чл. 104, ал. 1 ЗДвП е за неизпълнение на задължението да осигури спазването на разпоредбите на работното време и почивките на водачите при извършване на обществени превози. "Осигуряването спазване на разпоредбите" се осъществява при организация работата на водачите надлежното им инструктиране и извършването на редовни проверки.

В съставения АУАН и издаденото НП е отразено, че превозвачът надлежно е инструктирал водача, но не е осъществил последователни редовни проверки относно спазването на дневните почивки. В административнонаказателното производство обаче не са представени доказателства, които да установят, че дружеството не е извършвало „последователни редовни проверки“ относно спазването на дневните почивки от съответния водач. Такива доказателства, независимо от изискването им от страна на съда, не са представени и в съдебното производство пред въззивната инстанция. Липсата на доказателства извършвани ли са и кога необходимите проверки от страна на превозвача, не позволява на съда да извърши преценка дали дружеството е изпълнило указанията с чл.10, §2 от Регламент 561/06 задължения.

За ангажирането на отговорността на дружеството не е достатъчно да се установи неизпълнение на работното време и почивките от страна на водача. Необходимо е да бъде доказано, че конкретното неизпълнение е резултат от действие или бездействие на работодателя.

Доказателствената необезпеченост на неизпълнение на конкретно задължение на превозвача, довело до осъществяване на нарушението по чл. 10 § 2 изр. 1, пр. 2 от Регламента, обуславя извод за незаконосъобразност на НП, предмет на настоящия съдебен контрол и предполага неговата отмяна.

При този изход на делото, право на присъждане на разноските за производството възниква само за дружеството-жалбоподател, което прави искане за присъждане на разноски в размер на 400,00 лева, представляващо заплатено във въззивното производство адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна релевира възражение за прекомерност на заплатеното възнаграждение.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща към НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ от 20.05.2020 г. редакция.

Съгласно чл.18, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за изготвяне на жалба срещу

наказателно постановление без процесуално представителство възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 на базата на половината от размера на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 100 лв.

Отчитайки обстоятелството, че адв. К. е изготвила жалбата и е представила писмена защита, без да взема участие в проведеното открито съдебно заседание, както и това, че делото не се отличава в фактическа и правна сложност, настоящият съдебен състав намира, че на основание чл.18, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в полза на дружеството следва да бъде присъдено за адвокатско възнаграждение в размер на 400, 00 лв.

Предвид горното независимо от това, че делото не се характеризира с фактическа и правна сложност, доколкото жалбоподателят претендира присъждане на разноски за заплатено от него адвокатско възнаграждение в установения с Наредбата минимум, неоснователно се явява направеното от наказващия орган възражение за неговата прекомерност.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, която е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗАвП, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т.2 ЗАНН Районен съд-Благоевград, НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0003871/10.11.2022 г., издадено от директора на РД „АА“ София, с което на „П.“ с ЕИК, представлявано от управителя М. П. на основание чл.104, ал.1 ЗАвП е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000лв. за нарушение на чл.10, §2 от Регламент 561/2006 вр. чл.78, ал.1, т.1 ЗАвП.

ОСЪЖДА на основание чл.63, ал.3 ЗАНН вр.чл.143, ал.1 АПК Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на „П.“ с ЕИК, представлявано от управителя М. П. сума в размер 400,00 лева (четирисотин лева), представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____